

A MAI SZÁMBAN

Az ellenség garázdálkodása a kis-körösi járási tanácsban (2. oldal)
Harcban a tavaszi munka sikeréért (2. oldal)
Szabolcsi Bence Kossuth-díjas zene-tudós: Szovjet balettművészek forró-

sikerű bemutatkozása az Operaházban (3. oldal)
L. Martinov: A magyar művészek moszkvai hangversenyei (3. oldal)
A «Pravda» vezércikke az amerikai

militarizmus állatiasságát leleplező okmányokról (4. oldal)
Az ENSZ-közügyülés politikai bizottságának ülése (4. oldal)
«Büntetlen bűncelekmények jelképe» (4. oldal)

Budapest dolgozói lelkes nagygyűlésen tüntettek a béke mellett és ünnepelték a magyar-szovjet barátságot

Csütörtökön már kora délután a dolgozók vidám, éneklő csoportjai áradtak a főváros minden részéből a Sportcsarnok felé, a Magyar-Szovjet Társaság és az Országos Békatanács ünnepi nagygyűlésére. A hatalmas, feldíszített terem zsúfolásig megtöltötték az üzemek hivatalok, intézmények dolgozói, akik mind hallani akarták drága vendégeink, a nagy szovjet nép küldötteinek szavát. A szovjet emberek iránt érzett mélytelen hála és szeretet felémelő megnyilvánulása volt az az újra és újra ismétlődő lelkes taps és éljenzés, az a szünni nem akaró ünneplés, amely a nagygyűlésen résztvevő dolgozók Sztálin népének követit fogadták. Budapesti népe ezen a felejthetetlen gyűlésen ismét hitet tett amellett, hogy örök és megingathatatlan a Szovjetunió iránti barátsága, a béke ügye iránti hűsége.

Az ünnepi nagygyűlés elnökségében helyet foglaltak: Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Darvas József közoktatásügyi miniszter, Andics Erzsébet Kossuth-díjas, az Országos Békatanács elnöke, Vass István, az MNSZ főtitkára, Benke Valéria, az Országos Békatanács titkára, Otta István vezérőrnagy s a

politikai, gazdasági és kulturális élet több más vezető személyisége, Kossuth-díjasok, a termelésben élenjáró dolgozók. Ott volt a magyar-szovjet barátság hónapja alkalmából hazánkban tartózkodó szovjet küldöttség számos tagja I. P. Bargyin kétszeres Sztálin-díjas akadémikus vezetésével, valamint V. Z. Kuzmenko, a VOKSZ magyarországi képviselője. Résztvettek a nagygyűlésen a magyar szakszervezetek XVIII. kongresszusára hazánkba érkezett szovjet szakszervezeti küldöttség tagjai, valamint több más külföldi szakszervezeti küldött.

A nagygyűlést Andics Erzsébet, Kossuth-díjas, az Országos Békatanács elnöke nyitotta meg. Amikor üdvözölte a nagygyűlésen résztvevő szovjet küldöttség tagjait — vörösnakkendős úttörők vonultak be a terembe és a megjelentek lelkes tapsától kísérve virágcsokrokat nyújtottak át a nagy szovjet nép képviselőinek.

Ezután I. P. Bargyin kétszeres Sztálin-díjas akadémikus, a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának alelnöke, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagja mondott beszédet.

Ivan Pavlovics Bargyin:

A szovjet tudósok együtt akarnak dolgozni minden ország becsületes tudósaival a békeért, a népek virágzásáért

— Engedjék meg, hogy üdvözöljem önöket a szovjet tudósok nevében, akik az egész szovjet néppel együtt aktív harcot folytatnak azért, hogy országunkban diadalra jusson a kommunizmus s az egész világban békében és boldogságban éljenek az emberek — kezdte beszédét.

Hangsúlyozta, hogy ez a békegyűlés különösen jelentős azért, mert a magyar-szovjet barátság hónap idejére esik: Ez a hónap pedig, amely erősíti és fejleszti a szovjet és a magyar nép barátságát és együttműködését, egyben elősegíti a világbéke megszilárdítását.

— A szovjet emberek — folytatta — az az a büszke tudattal lépték át az 1953-as év küszöbét, hogy hazánk jelentős mértékben hozzájárult a népek barátságának megerősítéséhez és a béke megszilárdításához.

— A XIX. pártkongresszus, Sztálin elvtárs új tudományos felfedezéseiből kiindulva, kidolgozta a kommunizmus felhaladó Szovjetunió ötödik ötéves tervének irányelveit. Ezek az irányelvek kifejezésre juttatják alkotó munkát végző népünk bekegyűlését, pontosan és határozottan választanak arra a kérdésre: miért kell nekünk, szovjet embereknek a béke.

— Békére van szükségünk, hogy az ötéves terv folyamán az ipari termelést körülbelül 70 százalékkal megnöveljük, hogy a világméretű termelés teljes kapacitását kétszeresére, a vízierőműveket háromszorosára emeljük.

— Nekünk béke kell, hogy biztosítsuk valamennyi iparágunk gyorsütemű fejlődését, még jobban fejleszthessük szocialista mezőgazdaságunkat, körülbelül 70 százalékkal növeljük az állami és szövetkezeti kereskedelem kiskereskedelmi áruforgalmát.

— Békét akarunk, hogy nagy mértékben fejlesszük a lakásépítkezést, tovább javítsuk a lakosság egészségügyi ellátását, az ötéves terv folyamán befejezzük az áttérést a hetosztályos oktatásról az általános középfokú (tizéves) oktatásra a városokban és az ipari központokban.

— Mindez még jobban emelni fogja népünk anyagi jólétét és kulturális színvonalát és szép hazánkat még szebbé, még gazdagabbá fogja tenni. Ime, ezért kell nekünk, szovjet embereknek a béke!

Ezután elmondotta, hogy a szovjet emberek határtalan lelkesedéssel végzik alkotó munkájukat, minden erejükkel harcolnak a népek békéjéért és barátságáért. A szovjet tudósok boldogok, hogy együtt dolgozhatnak a néppel, hogy egész energiájukat, tehetségüket hazájuk békés építésének szentelhetik, harcolhatnak a szovjet nép anyagi jólétének és kulturális színvonalának állandó és szakadatlan emeléséért, a béke megszilárdításáért, harcolhatnak az új háború gyújtogatói ellen.

— A szovjet tudósok célja — mondotta — hogy barátságot tartsanak fenn minden ország becsületes tudósaival, kicséréljék egymással tudományos tapasztalataikat, együtt dolgozzanak a békeért és a népek virágzásáért. A szovjet tudósok arra törek-szenek, hogy kiszélesítsék a nemzetközi kulturális együttműködést és ezért tevékenyen résztvesznek különböző tudományos nemzetközi kongresszusokon és konferen-

ciákon, külföldi tudósokat hívnak meg a Szovjetunióba. Csupán 1951—1952-ben 20 ország tudósai látogattak meg a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának és a szövetségi köztársaságok tudományos akadémiainak intézeteit, tudományos intézményeit — és ismerkedtek meg azok munkájával. A szovjet tudósok résztvettek a bécsi békekongresszuson, amely felhívta a világ népeit, hogy közösen harcoljanak a háború ellen, a békeért.

— Ugyanakkor, amikor a szovjet tudósok kiszélesítik a tudományos együttműködést az igazi tudomány területén — folytatta — kötelességüknek tartják leleplezni az imperializmus embergyűlölő áltudományát, sikrasztálni az ellen, hogy az imperialisták a fizika, a kémia és a bakteriológia nagy vívmányait az embermilliók, nemzetek és népek tömeges kiirtására használják fel.

— Elvtársak! A kommunizmus építésének a Szovjetunióban elért sikerei örömmel töltik el a világ dolgozóinak szívét. Azok a népek, amelyeket a Szovjetunió a fasiszta rabságból felszabadított, eredményesen épít demokratikus alapon állami életüket és a szovjet nép testvéri segítségére támaszkodva, szilárdan haladnak előre a szocializmus útján.

— A szovjet nép gazdasági és kulturális eredményei, a demokrácia és a szocializmus táborának további tömörülése és megerősödése ádáz gyűlöletet vált ki az ellenségéből. Az amerikai-angol imperialisták lázasan készülnek egy új világháború kirobbantására, igyekeznek országunkba — és a népi demokráciákba is — minél több kém- és diverzánt küldeni, akiket az egész világon a társadalmi sörpredékéből toboroznak. Ezért a kommunista párt arra tanítja a szovjet embereket, hogy legyenek mindig éberek, erősítsék a szovjet államot, országunk honvédelmét. A párt arra tanítja a szovjet embereket, hogy ne elégedjenek meg az elért eredményekkel, ne tőrjék sorraikban az egykedvűséget és szájtátiságot, hanem egyre fokozzák a forradalmi éberséget ellenségeink cselszöveiseivel szemben.

— A szovjet nép lelkesen dolgozik, világosan látja a nagyszerű célt és magabiztosan halad előre. Nagy vezére és tanítója, Sztálin elvtárs vezetésével, a kommunista párt irányításával építi a kommunista társadalmat és fel is fogja azt építeni!

Bargyin elvtárs beszéde végén éltette a szovjet és a magyar nép barátságát, az emberiség nagy vezetőjét, Sztálin elvtársat és hű harcostársát, Rákosi elvtársat.

Bargyin akadémikus beszédét többször szakította meg a nagygyűlés résztvevőinek lelkes, hosszantartó tapsa. A Sportcsarnok hatalmas termét megtöltő dolgozók egy-emberként érezték: a békéért küzdő százmilliók erős és megrendíthetetlen támasza a nagy Szovjetunió. Amikor a kétszeres Sztálin-díjas akadémikus befejezte felszólalását, újult erővel indult meg az ünneplés. Felállt az egész terem, a nagygyűlés szünni nem akaró lelkesedéssel éltette a népek lángeszű tanítóját és vezérét, a nagy Sztálint, s legjobb magyar tanítványát, a forrón szeretett Rákosi elvtársat.

Pirosnakkendős úttörő lányok szeretetük jeléül virágcsokrot nyújtanak át a szovjet vendégeknél, Bargyin és Ovszjanyikova elvtársaknak.

Komjáthy László:

Hirdesse nálunk is minél több terven felüli acél, hogy a magyar kohászok a béke mellett vannak

Ezután Komjáthy László elvtárs, kohászati miniszterhelyettes, emelkedett szólásra. Beszéde elején beszámolt arról a nagy segítségről, amelyben a hazánkba érkezett szovjet vendégek részesítik népünket.

— 1950-ben járt nálunk először Bargyin akadémikus elvtárs — mondotta. — Mint ismeretes, 1950-ben fogtunk mi hozzá első ötéves népgazdasági tervünk megvalósításához. A terv sikerének legfontosabb feltétele a nehézipar és ezen belül a szén- és acéltermelés növelése. Bargyin elvtárs nagyjelentőségű tanácsokat adott a kohászati termelés emelésére, a kohászati ipar fejlesztésére. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy — az elért sikerek alapján — pártunk javaslatára jelentősen felemelhetjük ötéves tervünk előirányzatát.

— Az elmúlt év végén pártunk Központi Vezetőségének ülésén Gerő elvtárs, majd a költségvetés országgyűlési vitájában Rákosi elvtárs figyelemztetett bennünket, magyar kohászokat: úgy dolgozzunk 1952. évi terveink végrehajtásáért, hogy közben az 1953. évre történő zökkenőmentes átmenet feltételeit is teremtsük meg. A kohászati értekezlet mégis arról voltunk kénytelenek számot adni pártunknak, hogy elmaradtunk az acéltermeléssel.

— A szovjet kohászati tudomány, a szovjet kohászok Bargyin elvtárs személyében szinte felbecsülhetetlen segítséget adnak ezáltal is a kohászati üzemek munkájának megjavításához. Rajtuk, magyar kohászokon múlik, hogy mit és mennyit valósítunk meg ezekből a tanácsokból, hogyan harcolunk a tapasztalatok bevezetéséért.

Komjáthy elvtárs példákat sorolt fel arra, milyen sokat jelent a szovjet tapasztalatok

Valerij Pavlovics Druzin:

Sokszorozzuk meg erőfeszítéseinket a béke megőrzése érdekében

— A szovjet kultúra képviselői — tudósok, írók, képzőművészek, színészek és orvosok — néppel együtt felelősek az emberiség magukat a béke ügyéért — mondotta bevezetőben. — Sokat dolgoznak, elmélyvednek művészi elgondolásaikban, új kultúr-értékeket hoznak létre, igyekeznek újabb tudományos és művészi alkotásokkal gazdagítani a szocialista kultúrát. Ujabb felfedezéseket tesznek a tudományok legkülönbözőbb ágaiban, regényeket, elbeszéléseket, verseket, színdarabokat írnak, filmeket rendeznek, képeket festenek — mindenütt forr az alkotó lelkesedés.

— A szovjet írók szoros kapcsolatban állnak népünk életével, megértik és átérzik a nép törekvéseit, munkásságukat védik a béke igaz ügyét. Az emberek nyugodt és boldog életéhez békére van szükség. A kultúra, a tudomány és a művészet további felvirágzásához békére van szükség.

— Nagyszerűek azok a feladatok és perspektívák, amelyeket a XIX. pártkongresszus a szovjetország számára kijelölt. A kommunizmus építése a Szovjetunióban harcra lelkesíti a jobb jövőért az egész haladó emberiséget, a különböző országok és népek valamennyi haladó emberét.

felhasználása. Elmondotta, hogyan ért el kimagasló eredményt Amosov elvtárs útmutatásainak segítségével a csepeli Marxbrigád, majd így folytatta:

— Amíg nálunk, kohászoknál, a munkát a tervtől való elmaradás jellemzi, addig népünk — jogosan — úgy nézhet ránk, mint akik nem teszünk meg mindent a népek, családunk, gyermekeink békéjéért, addig úgy nézhet ránk, mint akik, nél a szavak és a tettek közötti különbség van.

— Kövessék Ozdon és Díógyőrött, hazánk minden kohászati üzemében a csepeli martinánszokot, vegyék elő a szovjet kohászok tanácsait, szívleljék meg a szovjet kohászati tudomány tanításait, harcoljanak értük, hogy megszűnjék a különbség szavaink és tetteink között.

— Egy idős cseh olvasztár elvtárs a békeivek aláírásakor azt mondotta: «Az én tinalatárom a martinkemence és tintám a terven felüli folyékony acél». Hirdesse nálunk is minél több terven felüli izzó acél, hogy a magyar kohászok a béke mellett vannak, hogy a magyar kohászok — népünk békéért folytatott harcában ismét az első vonalban haladnak.

Komjáthy László szavait is meg-meg-újuló viharos taps szakította félbe. Amikor a miniszterhelyettes az RM martin Marx-olvasztárbrigádjának hősi harcáról és nagyszerű győzelméről beszélt — a nagygyűlés résztvevői kitörő lelkesedéssel köszöntötték a több acélért vívott küzdelemben, a nehézségek elleni kemény harcban élenjáró csepeli kohászokat.

Ezután Valerij Pavlovics Druzin lépett a mikrofon elé

Az ünnepi nagygyűlés résztvevői forró lelkesedéssel éltetik a magyar és a szovjet nép megbonthatatlan barátságát.

(Folytatás a 2. oldalon)

Budapest dolgozóinak lelkes nagygyűlése

(Folytatás az 1. oldalról)

Kónya Lajos Kossuth-díjas költő lép ezután az emelvényre. Néhány bevezető szó után «Szítsátok fel» című versét szavalja el. A gyűlés részvevői nagy tapsal fogadják a vers sorait:

Szítsátok fel a harag parazsát,
lángját a gyűlöletnek!
Orgyilkos «orvosokra» sujt a vád,
kik kihalált vetettek —
arassák hát a nép gyűlöletét,
a feneketlen mélység
nyelje el őket — Zsdánov hű szívét
ezerszer is kitépnék!...

Lássátok, ki ellenség — ki barát,
viktól a tűz élvállik!
«Legyetek éberek!» — Fucsik szavát
őrizzék halálilag!
A «megbocsátás» és a «szeretet»
a forradalmak veszte —
Szítsátok fel a szent gyűlöletet,
bár százezerszeresre!

Marija Dmitrijevna Ovszjanyikova:

A szovjet nők termelési győzelmekkel erősítik a Szovjetuniót, a világbéke támaszát

A költő szavai után Marija Dmitrijevna Ovszjanyikova lép a mikrofon elé. Hangját a békészerető, egyszerű emberek őszinte szeretete és az agresszorok iránti szenvedélyes gyűlölet hatja át.

— Mi, szovjet nők, lelkünk mélyéből, anyai szívünk minden erejével gyűlöljük a háborút, hiszen magunk tapasztaltuk, mennyi borzalommal és szenvedéssel jár a háború — mondotta. — Nincs olyan szovjet nő, aki a háború éveiben ne ontott volna keserves könnyeket fia, lánya, férje, testvére vagy vőlegénye sírján.

— Ezért értjük meg és érezzük át annyira minden olyan nép bánatát és szrencsétlen helyzetét, amelynek az agresszor véres keze mérhetetlen szenvedést okozott vagy okoz. Ezért örülünk olyan őszintén a szocializmus építésének útján haladó népi demokratikus országok sikereinek.

— Mi, szovjet nők, fáradhatatlanul harcolunk a békéért és erősítjük testvéri kapcsolatainkat a népi demokratikus országok, a nagy Kína, a Koreai Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság asszonyaival. Tudjuk, hogy a kommunista társadalom építése terén végzett kitartó munkánk lelkesítő példa számukra. Együtt haladunk a nemzetközi nőmozgalom élén és kitartó békeharccal e harc lobogója mögé sorakoztatjuk az asszonyok millióit a kapitalista, gyarmati és függő országokban.

Elmondotta, hogy míg a Szovjetunióban egyre emelkedik a dolgozók anyagi jóléte és kulturális színvonala, addig az imperialisták emberek millióit itélják nyomorra és éhhalálra. Az amerikai imperialisták és zsoldosaik a maximális profit érdekében dicsőítik a háborút és a tömeges emberirtásnak olyan barbár eszközeit használják, mint az atombomba, a vegyi- és baktériumfegyver. Beszélte Koreáról, ahol — mint az amerikai gaztetteket kivizsgáló Nemzetközi Nőbizottság tagja — saját szemével győződött meg az amerikai csapatok embertelenségéről, kegyetlenkedéseiről.

— Korea számos városában és községében jártunk s megszámlálhatatlan sírhalmot láttunk — mondotta. — Szincsenben három sírt nyitottak fel előttünk. Az egyikben felnőttek holttestei voltak. A kötéllal összekötözött kezek, a halálküzdelemben eltorzult arcok, a nyitvamaradt szájak és szemek azt bizonyították, hogy ezeket az embereket elevenen temették el. A másik sírban asszonyok holttesteit láttuk, csecsemőkkel a hátukon. A harmadikban kisgyermek-hullák voltak.

— Amikor a koreai néphadsereg bevonult Szincsenbe és a katonák kinyitották a gyermekek börtönének ajtaját — mintegy 100 gyermek volt ide bezárva — rettenetes látvány tárult szemük elé. A gyermekek egytől egyig éhenhaltak. A gyermekhullák a falnál tornyosultak, amelyek felső végén egyetlen kis ablak volt, ráccsal elzárva. Sok gyermeknek el volt törve az ujjja, le volt szakadva a körme: a falon mászva próbálták az ablakig jutni. A gyermekek nem értették meg, miért vetették őket erre a szörnyű helyre: hiszen közülük a legidősebb sem volt több hatévesnél. Feltárták előttünk ezeknek a gyermekeknek a sírját és láttuk holttestüket...

— A koreai nép, az amerikai agresszorok többszörös túlereje ellenére, hősiességgel szülőhazáját s szentül hisz győzelmében. Mi, a szocialista tábor tagjai is hiszünk győzelmében, s hisz benne az egész haladó emberiség.

— A történelem nem bocsátja meg az amerikai agresszorok aljas gaztetteit! Az egyszerű emberek mindenütt a világon kitartóan követelik, hogy vessenek véget a koreai háborúnak!

— Mi, nők, békében és barátságban akarunk élni a világ minden népével. Ezért forrón üdvözljük a népek bécsi békekongresszusának határozatait és nagy megelégedéssel fogadtuk a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség határozatát a júniusban Dániában megtartandó nemzetközi nőkongresszus egybehívásáról.

Dr. János György:

Gyalázatos és reménytelen az amerikaiak baktériumháborúja a hős koreai nép ellen

— Dolgozó népünk és pártunk bizalmából közel kilenc hónapot töltöttem a harcok Korea földjén. A magyar orvosegységügyi csoporttal a Rákosi Mátyás hadikórházban dolgoztam — kezdte beszédét. — Felelhetetlen tanulságot jelentett számunkra a felszabadító harcát folytató koreai nép és a segítségére siető kínai önkéntesek öntudatos, élszánt hősiessége.

— Amikor egy hideg téli napon Korea földjére léptünk, a határmenti városka szélén, rombadortú parasztházak előtt mosolygó, derűsarcú koreai emberek virággal fogadtak bennünket. Jelképe volt ez mindannak, ami most ezen a földön történik. A romhalmazzá változtatott helysere — a bárbar amerikai imperialista oszcselék égbekiáltó garázdálkodását bizonyította; a mosolygó arcok — a koreai nép igazságába, győzelmébe vetett hitét sugárzták.

Ezután beszélt a koreai nép hősiességéről, áldozatkészségéről, hazaszeretéről, melynek tanúbizonyságai napról napra találkoztak. — Korea él, dolgozik és harcol igaz ügyéért — mondotta. — A katonák a frontokon harcolnak: helyüket a földiken, gyárakban, üzemekben, hivatalokban asszonyok foglalják el. És a termelés egyre emelkedik, a jelszó: mindent a frontnak, mindent a győzelemért!

— A frontokon tömegesen születnek az új hősök, Matroszov követői, az ország belsejében pedig a munka győzelmei, az áldozatkészség egyszerű és mégis ragyogó példái. A kínai önkéntesek bajtársi magatartásának gyönyörű példáját láttuk, amikor egy alkalommal sebesült parancsnokot

hoztak gépkocsin az önkéntesek egyik légvédelmi egységétől. Rövid idő múlva egy rajnyi kínai harcos érkezett futva a kórház területére. Megálltak az udvaron, a műtőrésztől előtt és valamennyien felgyűrtek zubbonyok ujját. Jöttek, hogy vért adjanak parancsnokuk felgyógyulásához.

— Igen, legyőzhetetlenek ezek a népek. Látták és tapasztalták ezt az amerikai banditák is, ez az egyik oka annak, hogy a legembertelenebb eszközökhöz, a baktériumháborúhoz folyamodtak. Az amerikaiak tagadják, hogy baktériumháborút folytatnak. De a kiküldött nemzetközi bizottság tagjai ennek számos hiteles bizonyítékát találták. Mi magunk is láttuk a bizonyítékokat, Magunk is ezrelével égettünk el Koreában ismeretlen legyeket és más rovarokat, amelyek a hóbukák tetején egycsomóban hevertek. A levett mintákból kitenyészték a fertőző kórokozók. Végignéztük a baktériumháború-kiállítását. Láttuk és szakértő szemmel megvizsgáltuk a százezret ledobott élőlényt és tárgyat, amelyeket tudósbőrbe bújtatott orvosszörnyetek tenyésztettek és készíftettek elő emberlömeggel irtására. A baktériumháború sikertelenségének nem a laboratóriumok és halálgyárak tökéletlensége az oka, hanem a koreai nép és a kínai önkéntesek tökéletes fegyelmessége, mellyel az óvrendszabályokat végrehajtották. Kórházunk brigádjai a környék 13 községében egy nap alatt mintegy 10.000 embert oltottak be anélkül, hogy fennakadást, egyetlen tiltakozó szót, vonakodó magatartást észleltünk volna. Az oltásokra mindenki eljött.

Andics Erzsébet:

A békéért küzdők tábora a dolgos emberek tábora, akik tudják, hogy a szavaknak a tettek adnak erőt

— Mindig nagy élmény, nagy gazdagság számunkra, amikor módunk, alkalmunk nyílik arra, hogy találkozzunk a békéért küzdő népek élén haladó szovjet nép küldötteivel — mondotta. — A gazdasági és kulturális élet minden területén rengeteg tanulságot, okulást jelentenek számunkra a szovjet nép képviselőinek látogatásai. De ezeknek a találkozásoknak békemozgalomunk további megerősödése szempontjából is hatalmas jelentőségük van. Minden ilyen találkozás arra tanít, hogyan kell a békéért harcolnunk, hogy ez a harc hathatós, hogy ez a harc legyőzhetetlen legyen.

A továbbiakban hangsúlyozta, hogy a népek bécsi békekongresszusa óta eltelt két hónap alatt ugrásszerűen megnövekedett azoknak a jóakarató embereknek a száma, akik halaszthatatlan kötelességüknek tartják, hogy minden erejükkel védjék a békét. A békeharc kézzelfogható igazsága ellenállhatatlan erővel hódít meg új és új szíveket. A béke erőinek hatalmas megnövekedésében a bécsi kongresszus határozatainak, a megerősödött felvilágosító munkának óriási szerepe van. A békemozgalomnak ez a hatalmas erősödése azonban nemcsak a felvilágosító békepropaganda eredménye, hanem válasz a háborús agresszorok fokozódó vadosságára és elvetemültségére. Minél nagyobb fokot ér el az amerikai imperialisták elvetemültsége, annál nagyobb hullámokat ver a népek felháborodása, annál hatalmasabb az ellenhatás a népek szívében. Míg az agresszorok táborában az elmúlt két hónap alatt még jobban kiéleződtek az ellentétek, újabb és újabb összeütközési pontok támadtak, szakadékok keletkeztek, addig a béke híveinek száma nemcsak ugrásszerűen megnőtt, hanem ez a tábor belsőleg egyre összeforrottabbá, egyre egységesebbé válik.

— Felmerhetetlen történelmi jelentőségű tény ez — mondotta — és hogy bekövetkezett, azt elsősorban és mindenekelőtt az

emberiség élcsapata, a szovjet nép példájának, Sztálin elvtárs lángeszű útmutatásának és elvtársának köszönhetjük. Százszorosán érezzük ezt mi, magyarok, a multban sokat szenvedett, évszázadokon keresztül elnyomott nép, amely előtt a felszabadító Szovjetuniót nyitotta meg a szabadság és a boldog felemelkedés útját. A Szovjetunióknak köszönhetjük, hogy országunkban nagyot fordult a történelem kereké, népünk a történelem napjényes oldalára került, megtalálta a helyes utat, amelyen haladva gyorsütemű fejlődése biztosítható.

— Nagy célok, nagy feladatok azonban nagy erőfeszítéseket kívánnak — folytatta. — Olyan hatalmas történelmi feladatnak a megvalósítása, mint amit népünk maga elé tűzött: a szocializmus felépítése, a béke megvédése — hatalmas erőfeszítést kíván. A békéért küzdők tábora a dolgos embereknek a tábora, akik tudják, hogy a szavaknak a tettek adnak erőt. Mi tudjuk, hogy az agresszorokat nem lehet ráolvasással megfélemlíteni, tudjuk, hogy a békétábor akkor legyőzhetetlen, ha hatalmas erkölcsi ereje mellett roppant anyagi erő is képvisel.

— Népünk ura lett sorsának. Saját erőfeszítéseinkből függ feladataink megoldása — hangsúlyozta. — Nem igaz hazafi az, aki nem úgy fogja fel közvetlen feladatait, hogy az eddignél jobban, sokkal jobban kell dolgoznia. Jó munka, minden perc kihasználása, a legfejlettebb módszerek alkalmazása a terv teljesítése és túlteljesítése, ez kell, hogy szemük előtt legyen bányászainknak, kohászainknak, az ipar és mezőgazdaság összes dolgozóinak, a kultúra valamennyi munkásának.

— Ebben is szovjet elvtársaink a példaképek. Mélységes hazaszeretet, amely a legtisztább, legönztelemből nemzetköziséggel párosul, magas emésztés és ugyan-

akkor fáradhatatlan, mindennapi, aprólékos munka a béke szolgálatában, a békétábor anyagi és erkölcsi erejének napról napra való szakadatlan gyarapítása, az emberiség jobb jövőjének áldozatkész építése — ez az, amit a szovjet békeharcosoknál láttunk, ez az, amit fokozott mértékben meg kell tőlük tanulnunk.

— De a szovjet nép példája nemcsak arra int bennünket, hogy fáradhatatlan munkával gyarapítsuk a békefront erejét, hanem arra is, hogy a legnagyobb mértékben éberek legyünk, ezerszer éberek, mint eddig voltunk az imperialista rablók és ügynökök üzelmeivel szemben. Arra int, hogy kéréllhetetlenek legyünk a harcban a béke és az emberiség ellenségeivel szemben.

— Fogadjuk meg, hogy tántoríthatatlanul követjük népünk szeretett vezérét és bölcs tanítómeesterét. Rákosi elvtársat, aki minden szavával, minden tetteivel rendíthetetlen hűségére és szeretetre tanít bennünket a Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránt. Fogadjuk meg, hogy még jobb munkával, megnövekedett áldozatkészséggel és helytállással fokozzuk hozzájárulásunkat a békétábor erősítéséhez. Fogadjuk meg, hogy a napnak egyetlen órájában sem feledkezünk meg arról, milyen nagy kötelességet és felelősséget jelent számunkra az, hogy Sztálin elvtárs népi demokratikus országunkat az emberiség egyik új rohambrigádjának nevezzük. Fogadjuk meg, hogy Sztálin elvtárs szavai még öntudatosabb, még lankadatlanabb munkára és küzdelemre fognak ösztönözni bennünket a béke védelmében.

Andics Erzsébet elvtársnő lelkes tappsal fogadott zárószava után a zenekar Bjelij békedalának győzelmét hirdető akkordjait játéssa. A teremben mindenki felállt és a hatalmas tömeg együtt énekelt «... ha összetartunk rendületlen, legyőzzük végre a háborút».

A Magyar Állami Népi Együttes hangversenye a szovjet vendégek tiszteletére

A magyar-szovjet barátság hónapja alkalmából hazánkban tartózkodó szovjet vendégek tiszteletére a Magyar Állami Népi Együttes ének-, zene- és tánckara március 1-én, vasárnap délelőtt 11 órakor előadja a Néphadsereg Színházban.

Az előadás műsorán szerepelnek azok a táncok, amelyeket az együttes a Szovjetunióban és a Kínai Népköztársaságban tanult. A többi között előadja a «Krump-

liscát» és a pekingi drámai színház műsorán szereplő «három kardtáncot». Emellett számos magyar szerző kiváló alkotását is műsorra tűzték a népi zenekar. *Liszt II. magyar rapszódiaját* tolmácsolja Csenki Imre Kossuth-díjas karnagy vezetésével. *Kandaly Kállai keitőset* az ének-, zene- és tánckar adja elő. Bemutatják az *«Ecséri lakodalmas»* című buncjátékok is, amelyek koreográfiáját a Kossuth-díjas Rábai Miklós írta. (MTI)

Dr. Kardos György egyetemi tanár temetése

Dr. Kardos György egyetemi tanár, az Epióipari Műszaki Egyetem első rektora, a műszaki tudományok kandidátusa, az Országos Békatanács és a Magyar-Szovjet Társaság kéktanóci vezetője tagjának felravatalozása és búcsúztatása ma déli 12 órakor lesz a Budapesti Műszaki Egyetem (XI., Budafoki-út 4.) aulájában. Temetése délután 15 órakor lesz a firkasréti temetőben.